

1. Sygn. akt: II K 63/22

1.2. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Monika Niedziałkowska - Stępnowska

Ławnicy: Dorota Welsyng, Teresa Śliwińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Kulesza

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lidzbarku Warmińskim Krystyny Kozdój

przy udziale oskarżyciela posiłkowego W. M. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2023 r., 08 marca 2023 r., 11 maja 2023 r., 28 czerwca 2023 r., 10 października 2023 r., 28 lutego 2024 r.

sprawy **M. K.** syna S. i M. z domu Ż.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że w dniu 04 kwietnia 2021 roku w L., woj. (...), usiłował spowodować ciężkie obrażenia ciała W. M. (1) w postaci choroby realnie zagrażającej życiu lub ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, tj. złamanie kości czaszki z wgłębieniem odłamów kostnych, uszkodzeniem mózgu, krwiakiem przymózgowym i śródmózgowym, w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego metalowym ceownikiem w przód głowy, a następnie po upadku na ziemię kilkakrotnie uderzał pokrzywdzonego metalowym krzesłem po całym ciele, powodując obrażenia ciała w postaci: urazu głowy ze złamaniem kości mózgowcowej (złamanie przebiegu od skrzydła większego prawej kości klinowej, odcinkowo w obrębie szwu wieńcowego na prawą kość ciemieniową kończące się w jej połowie) i drobnym krwawieniem podpajęczynówkowym, ran tłuczonych powłok głowy w okolicy ciemieniowej prawej i czołowej lewej oraz otarć naskórka okolicy barkowej lewej i zasinień w dolnej części klatki piersiowej i okolicy łopatki lewej, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządu ciała na okres powyżej siedmiu dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzielenie pomocy medycznej

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk

orzeka:

przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk w brzmieniu ustawy Kodeks karny obowiązującym na dzień 04 kwietnia 2021 r. jako ustawy względniejszej

I oskarżonego M. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 04 kwietnia 2021 r., w godzinach popołudniowych, w garażu przy ul. (...) w L., woj. (...), uderzył W. M. (1) w głowę metalowym ceownikiem, a po jego upadku kilkakrotnie uderzał go metalowym krzesłem po całym ciele narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu i uderzając w ten sposób spowodował u W. M. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy z ranami tłuczonymi w okolicy czołowo – ciemieniowej prawej i czołowej lewej, złamania podstawy czaszki i prawej kości ciemieniowej oraz niewielkim krwawieniem podpajęczynówkowym, stłuczenia lewego barku z otarciami naskórka, stłuczenia klatki piersiowej i okolicy lewej łopatki z linijnymi zasinieniami skutkujące naruszeniem czynności narządu

ciała trwającym dłużej niż siedem dni, czyn ten kwalifikuje z art. 160 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to skazuje go, a przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk z mocy art. 157 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II na mocy art. 47 § 1 kk w zw. z art. 48 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000,00 zł. (pięć tysięcy);

III na mocy art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić oskarżycielowi posiłkowemu W. M. (1) dowody rzeczowe zapisane pod numerem 21/22 księgi przechowywanych przedmiotów pod nr 1 – 3;

IV na mocy art. 44 § 5 kk nakazuje zwrócić oskarżycielowi posiłkowemu W. M. (1) dowody rzeczowe zapisane pod numerem 21/22 księgi przechowywanych przedmiotów pod nr 4 – 5;

V na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 300,00 zł. (trzysta) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 63/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.	M. K.	<p>W ramach zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia czynu, Sąd uznał go winnym tego, że w dniu 04 kwietnia 2021 r., w godzinach popołudniowych, w garażu przy ul. (...) w L., woj. (...), uderzył W. M. (1) w głowę metalowym ceownikiem, a po jego upadku kilkakrotnie uderzał go metalowym krzesłem po całym ciele narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu i uderzając w ten sposób spowodował u W. M. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy z ranami tłuczonymi w okolicy czołowo – ciemieniowej prawej i czołowej lewej, złamania podstawy czaszki i prawej kości ciemieniowej oraz niewielkim krwawieniem podpajęczynówkowym, stłuczenia lewego barku z otarciami naskórka, stłuczenia klatki piersiowej i okolicy lewej łopatki z linijnymi zasinieniami skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała trwającym dłużej niż siedem dni</p>	

		tj. popełnienia czynu opisanego w art. 160 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.1.</p> <p>M. K. lat 53 ma wykształcenie średnie – techniczne (technolog żywności i żywienia). Jest przedsiębiorcą – świadczy usługi remontowo - budowlane na terenie Niemiec. Z tego tytułu uzyskuje miesięczny dochód w wysokości około 1500 – 2000 euro. Do kraju przyjeżdża średnio raz w miesiącu. We wcześniejszym okresie (09.10.202014 r. – 25.07.2016 r.) pracował w (...) sp. z o. o. Pozostaje w związku partnerskim z K. O.. Wymienieni wychowują dwoje wspólnych dzieci oraz dziecko kobiety z poprzedniego związku. Był karany sędownie. W warunkach izolacji i po opuszczeniu zakładu karnego udzielał się w działalności Stowarzyszenia (...) w O..</p>	dane osobopoznawcze	84 188	
oświadczenie	185		
opinia	186		
dane o karalności	309 - 313		

<p>odpisy wyroków</p>	<p>107</p> <p>108 – 109</p> <p>128</p> <p>129</p> <p>130 - 131</p> <p>328</p>		
<p>wywiad środowiskowy</p>	<p>125</p>		
<p>1.1.2.</p> <p>W dniu 04 kwietnia 2021 r. (poniedziałek wielkanocny) W. M. (1) przebywał w pomieszczeniu garażowym mieszczącym się na parterze budynku mieszkalnego przy ul. (...) w L., wymieniając olej w pojeździe.</p> <p>Tego dnia oskarżony spotkał się z R. K. (1). Za namową tego ostatniego wymienieni udali się około godz. 15:00 do pokrzywdzonego w zamiarze wspólnego spożycia alkoholu (bimber). M. K. nie znał W. M. (1).</p> <p>Mężczyźni zasiedli przed garażem na drewnianych pieńkach. Spożywali alkohol racząc się przygotowaną przez pokrzywdzonego zakąską. W pewnym momencie pomiędzy W. M. (1), a oskarżonym doszło do ostrej wymiany zdań na tle odmiennych poglądów politycznych</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości dot. W. M.</p>	<p>3</p>	

czemu towarzyszyło wymachiwanie przez M. K. dużym myśliwskim nożem. Sytuację zażegnał R. K. (1) odbierając oskarżonemu nóż. M. K. wraz z R. K. (1) udali się do sklepu celem zakupu kolejnej porcji alkoholu. Z racji tego, że dzień był ciepły, uczestnicy spotkania przenieśli się do wnętrza garażu, gdzie było chłodniej. R. K. (1) zajął miejsce przy drzwiach wejściowych, pokrzywdzony usiadł na krześle plecami do wnętrza pomieszczenia, a oskarżony znajdował się po jego prawej stronie. Sytuacja wciąż pozostawała napięta. M. K. poszedł do toalety. Wracając, pochwyił leżący na przyczepce samochodowej 170 – centymetrowy metalowy ceownik, którym uderzył w głowę siedzącego bokiem w stosunku do niego, W. M. (1). Na skutek uderzenia wymieniony obficie/intensywnie krwawiąc, upadł na plecy. Oskarżony chwycił za metalowy stelaż krzesła i leżącego na podłodze pokrzywdzonego kilkakrotnie okładał metalowymi nogami/rurkami po ciele, w wyniku czego W. M. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z ranami tłuczonymi w okolicy czołowo – ciemieniowej prawej i czołowej lewej, złamania podstawy czaszki i prawej

kości ciemieniowej oraz niewielkim krwawieniem podpajęczynówkowym, stłuczenia lewego barku z otarciami naskórka, stłuczenia klatki piersiowej i okolicy lewej łopatki z linijnymi zasinieniami skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała trwającym dłużej niż siedem dni narażając jednocześnie pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu.

M. K. w pewnym momencie zaprzestał dalszego uderzania krzesłem pokrzywdzonego. Dołączył do znajdującego się na zewnątrz garażu R. K. (1). W. M. (1) udał się do łazienki usytuowanej w mieszkaniu znajdującym się na II piętrze budynku. Zaraz za nim przyszli oskarżony wraz z R. K. (1) chcąc porozmawiać, wyjaśnić sprawę. Pokrzywdzony stanowczo ich wyprosił. Wezwał służby. O godz. 18:29 na miejsce zdarzenia udał się zespół ratownictwa medycznego, a pięć minut później zgłoszenie przyjęli funkcjonariusze KPP w L..

W. M. (1) był hospitalizowany w okresie od 04 do 08 kwietnia 2021 r. na Oddziale Urazowo –

Ortopedycznym Szpitala (...) w B.		
zeznania W. M. (1)	6 – 7 191 – 194v 211v	
protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną	14 – 16 (163 – 164 odpis) 29 - 32	
zeznania R. K. (1) w części dot. faktu bytności u pokrzywdzonego w dniu zdarzenia	20v 194v – 196v	
dokumentacja medyczna pokrzywdzonego	26 27 112	
opinia biegłego lekarza patomorfologa C. W. (pisemna, ustna uzupełniająca) poza wnioskiem odnoszącym się do mechanizmu powstania rany tłuczonej w okolicy czołowej lewej	43 64 – 65 96 197v – 198v	
wyjaśnienia oskarżonego w części dot. faktu bytności u pokrzywdzonego w dniu zdarzenia	188v - 191	
zeznania A. G.	196v - 197	
zeznania M. O.	197	
zapis na płytach	205 234	

opinia sądowo – lekarska biegłego lekarza medycyny sądowej B. Z. (pisemna, ustna uzupełniająca)	239 – 244 270 - 271		
dowody rzeczowe	zapisane pod nr 21/22 księgi przechowywanych przedmiotów		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. K.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak sprawstwa	wyjaśnienia oskarżonego	81 102v 121v	
zeznania R. K. (1)	20v 194v – 196v		
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1.	dane osobopoznawcze	pozyskane w oparciu o oświadczenie oskarżonego oraz zebrane w trybie art. 213 § 1 kpk, nie kwestionowane przez strony	
oświadczenie	dokument nie kwestionowany przez strony		
opinia	dokument nie kwestionowany przez strony		
dane o karalności	pozyskane z zasobów Krajowego Rejestru Karnego, nie kwestionowane przez strony		
odpisy wyroków	dane o karalności nie kwestionowane przez strony		
wywiad środowiskowy	dane zebrane w trybie art. 214 § 2 pkt 1 kpk, nie kwestionowane przez strony		
1.1.2.	protokół badania stanu trzeźwości dot. W. M.	- dowód przeprowadzony zgodnie z wymogami ustawy Kodeks postępowania karnego; - treść niesprzeczna, nie kwestionowana przez strony	
zeznania W. M. (1)	- konsekwentne w toku całego postępowania, spójne, logiczne, znajdujące potwierdzenie w dokumentacji medycznej, a nadto we wnioskach opinii		

wydanych przez biegłego B. Z. i co do zasady C. W., co przydaje im dodatkowo waloru wiarygodności;

- z tychże depozycji, w ocenie Sądu, wyłania się prawdziwy przebieg zdarzenia z dnia 04 kwietnia 2021 r., kiedy to oskarżony z błahego powodu zaatakował pokrzywdzonego metalowym ceownikiem, a następnie kilkakrotnie uderzał leżącego metalowym stelażem krzesła, które pochwycił powodując określonego rodzaju obrażenia noszące znamiona średniego uszczerbku na zdrowiu;

- depozycje oskarżyciela posiłkowego - owszem nie są wolne od przeinaczeń, dostrzegalne są w nich drobne nieścisłości (odnośnie np. umiejscowienia zdarzeń w czasie; ilości uderzeń zadanych krzesłem, tego czy jakieś uderzenia przyjął na głowę, nogi czy ręce) niemniej jednak dynamika zajścia, przeprowadzony z zaskoczenia atak na jego osobę, stan po spożyciu alkoholu, pozostawanie przez pewien czas na skutek doznanych urazów głowy zdezorientowanym, splątanim, zamroczonym (co wynika ze stanowiska wyrażonego przez biegłego B. Z. k – 271) w pełni te mankamenty depozycji uzasadnia/tłumaczy nie

	deprecjonując ich w całości ani w części, wręcz przeciwnie - utwierdzając w prawdziwości relacji	
protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną	<ul style="list-style-type: none"> - dowód przeprowadzony zgodnie z wymogami ustawy Kodeks postępowania karnego; - treść niesprzeczna, nie kwestionowana przez strony 	
zeznania R. K. (1) w części dot. faktu bytności u pokrzywdzonego w dniu zdarzenia	wiarygodne w tej części, w której nie kwestionuje swojej bytności w miejscu zdarzenia, faktu wspólnego spożywania alkoholu z pokrzywdzonym oraz oskarżonym, scysji na tle odmiennych poglądów politycznych pomiędzy obu stronami konfliktu	
dokumentacja medyczna pokrzywdzonego	nie kwestionowana przez strony	
opinia biegłego lekarza patomorfologa C. W. (pisemna, ustna uzupełniająca) poza wnioskiem odnoszącym się do mechanizmu powstania rany tłuczonej w okolicy czołowej lewej	<p>w zakresie wniosków zbieżnych ze stanowiskiem wyrażonym przez biegłego lekarza medycyny sądowej B. Z.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - na podzielenie nie zasługuje jedynie ten fragment wypowiedzi biegłego dotyczący 	

	<p>mechanizmu powstania rany tłuczonej w okolicy czołowej lewej tj. na skutek upadku i uderzenia głową w twarde podłoże lub np. w drzwi garażowe (k – 65, k – 197v), albowiem pozostaje w oczywistej sprzeczności z logicznym i przekonującym wywodem biegłego B. Z. (k 243 – 244, k – 270v), a nadto nie znajduje uzasadnienia w treści depozycji samego pokrzywdzonego, który kategorycznie zaprzeczył, by uderzył głową w drzwi garażowe (k – 211v)</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego w części dot. faktu bytności u pokrzywdzonego w dniu zdarzenia</p>	<p>wiarygodne w tej części, w której nie kwestionuje swojej bytności w miejscu zdarzenia, faktu wspólnego spożywania alkoholu z pokrzywdzonym oraz R. K. (1), scysji na tle odmiennych poglądów politycznych</p>	
<p>zeznania A. G.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - logiczne, spójne, rzeczowe, odwołujące się do przywołania okoliczności związanych z przeprowadzoną w dniu 04 kwietnia 2021 r. interwencją dot. pokrzywdzonego w zakresie zarówno podawanych przez niego informacji odnośnie przebiegu zdarzenia, sprawcy, jak i posiadanych obrażeń; - znajdujące dodatkowo wsparcie w treści notatki urzędowej sporządzonej na okoliczność 	

	<p>przeprowadzonej interwencji (k – 1)</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka 	
zeznania M. O.	<ul style="list-style-type: none"> - logiczne, spójne, rzeczowe,; - brak okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka 	
zapis na płytach	nie kwestionowane przez strony	
opinia sądowo – lekarska biegłego lekarza medycyny sądowej B. Z. (pisemna, ustna uzupełniająca)	<ul style="list-style-type: none"> - rzetelnie sporządzona; - wnioski należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań, w tym w reakcji na wysuwane przez obrońcę oskarżonego zarzuty w toku uzupełniającego przesłuchania – biegły w sposób kategoryczny wypowiedział się na temat rodzaju odniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała, jak również mechanizmu ich powstania wskazując, iż opisany przez W. M. (1) sposób działania sprawcy (uraz czynny) mógł 	

	<p>doprowadzić do powstania zarówno ran tłuczonych głowy, jak i liniowych zasinień wykluczając tym samym upadek jako źródło powstania ran tłuczonych w okolicy czołowo - ciemieniowej prawej i czołowej lewej jako ran izolowanych;</p> <p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna;</p> <p>- wnioski opinii nie kwestionowane przez strony</p>	
dowody rzeczowe	nie kwestionowane przez strony	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2		Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.1.2.	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd odrzucił jako nie polegające na prawdzie wyjaśnienia oskarżonego i wspierające go zeznania świadka R. K. (1), które nota bene w szczególności, na etapie śledztwa różnią się od siebie, co dodatkowo wskazuje na konieczność ich pominięcia. To, że na przedmiotowym ceowniku i na krześle nie ujawniono śladów linii papilarnych oskarżonego oraz jego materiału biologicznego

nie podważa dokonanych przez Sąd odmiennych ustaleń faktycznych tj. że sprawca uderzył ceownikiem pokrzywdzonego w głowę, a następnie kilkakrotnie uderzał leżącego trzymanym w dłoniach krzesłem. Warto w tym miejscu podkreślić, iż w toku czynności badawczych odstąpiono od próby ujawnienia na metalowym ceowniku śladów daktyloskopijnych z uwagi na pokrywającą go rdzę, z kolei jeśli chodzi o przedmiotowe krzesło to nie ujawniono na nim żadnych śladów daktyloskopijnych. Badania z zakresu genetyki sądowej nie wykazały w pobranych z wymienionych przedmiotów próbkach DNA oskarżonego. Co ważne, nie ustalono jakie dokładnie elementy badanych przedmiotów weszły w interakcję z dłońmi sprawcy, co – zdaniem Sądu – nie pozostaje bez wpływu na wartość dowodową złożonych opinii.

W ocenie Sądu, depozycje oskarżonego stanowią wyraz przyjętej linii obrony ukierunkowanej na uwolnienie się od odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn.

M. K. zaprzeczył sprawstwu wskazując, że to agresywne, napastliwe zachowanie oskarżyciela

posiłkowego skutkowało atakiem na jego osobę (pochwycenie z tyłu za szyję i powalenie na ziemię; zamach trzymanym w rękę przedmiotem ostatecznie mu wytraconym), łącząc odniesione przez pokrzywdzonego obrażenia („jak wyszedł z garażu to miał rozwaloną głowę, chyba na czubku”; „z okolic czoła po policzku spływała mu krew” k – 189v) z jego pobytem w garażu.

W sposób co do zasady tożsamy przebieg spotkania towarzyskiego wyłania się z zeznań świadka R. K. (1). Przed Sądem depozycje wymienionego stanowią odzwierciedlenie twierdzeń sprawcy zarówno jeśli chodzi o sposób zachowania pokrzywdzonego (ukierunkowany na zdyskredytowanie jego osoby), w tym w stosunku do oskarżonego, po finalne odniesienie obrażeń głowy przez W. M. (1) na skutek dwukrotnych upadków w garażu.

Co ważne, przywołując zeznania świadka R. K. (1) złożone w śledztwie tenże wskazał, iż pokrzywdzony po tym jak pochwyił oskarżonego za szyję, został przez niego odepchnięty, po czym przewrócił się uderzając głową w drzwi garażowe (k – 20v). Z kolei przed

		<p>Sądem, odwołując się do omawianego fragmentu zajścia, podał, iż po tym jak dusił M. K. od tyłu krawatem, spowodował upadek oskarżonego, „zwalil go z tego pieńka”, „ja pomogłem M. się uwolnić” (k – 194v) powielając narrację oskarżonego dając asumpt ku temu, iż depozycje z racji częstych kontaktów obu mogły zostać uzgodnione na potrzeby postępowania.</p> <p>Niezależnie od powyższego, twierdzenia oskarżonego i świadka pozostają w oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami oskarżyciela posiłkowego, jak również wnioskami biegłych: B. Z. i co do zasady C. W..</p>	
	zeznania R. K. (1)	uwagi jak wyżej	
	zeznania O. N. 211v	zeznania świadka nie mają znaczenia dla ustalenia faktów	
	zeznania D. B. 245v	zeznania świadka nie mają znaczenia dla ustalenia faktów	
	zeznania M. R. 269v	zeznania świadka nie mają znaczenia dla ustalenia faktów	
	opinia LK KWP w O. z zakresu genetyki sądowej 290 - 295	<p>- rzetelnie sporządzona;</p> <p>- wnioski należyście umotywowane;</p>	

		<ul style="list-style-type: none"> - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - jest pełna, jasna i niesprzeczna; - wnioski opinii nie kwestionowane przez strony 	
	<p>opinia LK KWP w O. z zakresu badań daktyloskopijnych</p> <p>297 - 298</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - jest pełna, jasna i niesprzeczna; - wnioski opinii nie kwestionowane przez strony 	
<p>3. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
		Oskarżony	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	I	M. K.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Reasumując wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał, że zachowanie oskarżonego - w ramach zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu - wyczerpuje znamiona występku narażenia pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu z jednoczesnym spowodowaniem u W. M. (1) obrażeń ciała skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała trwającym dłużej niż siedem dni tj. czynu opisanego w art. 160 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Nie można, zdaniem Sądu, w realiach sprawy przyjąć, że oskarżony uderzając pokrzywdzonego ceownikiem i krzesłem zmierzał bezpośrednio do wyrządzenia mu ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Skutek zamierzony nie był dalej idący niż osiągnięty. W przypadku przestępstwa umyślnego przeciwko zdrowiu i życiu zamiar sprawcy należy przede wszystkim</p>			

oceniać z perspektywy skutku, jaki swoim zachowaniem sprawca osiągnął, szczególnie wówczas, kiedy miał on swobodną możliwość podjęcia działań, które mogły wywołać dalej idące skutki dla zdrowia i życia pokrzywdzonego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 października 2021 r. II AKa 198/21).

Gdyby oskarżony rzeczywiście miał taki zamiar to zapewne kontynuowałby atak, nie mając ku temu przeszkód w postaci czy to czynnej obrony ze strony pokrzywdzonego czy innych okoliczności zdarzenia. Sam oskarżyciel posiłkowy wskazał, iż oskarżony sam odstąpił od zadawania ciosów (k – 193v). Twierdzenia o tym, że może odciągnął go R. K. (1) stanowią jedynie niczym nie poparte przypuszczenie, tym bardziej jeśli weźmie się pod uwagę inny fragment zeznań pokrzywdzonego gdzie podaje, że po pierwszym uderzeniu ceownikiem świadek R. K. (2) miał opuścić garaż udając się na podwórze (k – 192, k – 194). Poza tym, po tym jak pokrzywdzony udał się na II piętro m.in. oskarżony poszedł za nim oferując m.in. wezwanie pomocy, co spotkało się

z ostrą/ stanowczą reakcją pokrzywdzonego.

Wskazane okoliczności o charakterze przedmiotowym dowodziły zatem, że oskarżony nie działał z zamiarem spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a wsparciem dla takiego wniosku są także okoliczności związane z relacjami oskarżonego i pokrzywdzonego.

Wcześniej się nie znali. Treść rozmowy nawet przebiegająca nie pomyśli oskarżonego nie urosła do takich rozmiarów, które mogły uzasadniać po stronie sprawcy przyjęcie takiego zamiaru. W dniu zdarzenia przyczyna działania oskarżonego nie wynikała z żadnego prowokacyjnego wobec niego zachowania pokrzywdzonego. Postawa oskarżyciela posiłkowego nie mogła zatem u oskarżonego wyzwolić tak radykalnych zamierzeń w stosunku do niego, nawet uwzględniając jego nietrzeźwość alkoholową. Bezsporną okolicznością jest fakt, że zadane pokrzywdzonemu uderzenia spowodowały u niego średni uszczerbek na zdrowiu.

Oczywistym jest, że uderzenie takim metalowym ceownikiem w głowę może spowodować skutek w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Oskarżony zadając taki

cios powinien być się z tym liczyć, przewidywać taki skutek, nie oznacza to jednakże, biorąc pod uwagę przebieg zdarzenia, że godził się na to, że spowoduje u pokrzywdzonego ciężkie uszkodzenie ciała. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem w pełni świadomie tj. umyślnie spowodował zagrożenie spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i było ono realne, co wynika wprost z twierdzeń obu opiniujących w sprawie biegłych. Właściwie każde uderzenie takim narzędziem w głowę z dużą siłą, z zaskoczenia, może taki skutek spowodować.

Oskarżony uderzając pokrzywdzonego ceownikiem w głowę, a następnie uderzając leżącego kilkakrotnie krzesłem po ciele przewidywał i godził się na to, że w ten sposób bezpośrednio naraża pokrzywdzonego na skutki określone w art. 156 § 1 pkt 2 kk w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu. Każde silne uderzenie takim metalowym ciężkim przedmiotem w głowę może spowodować takie skutki, czego świadomy jest każdy przeciętny człowiek. Tak więc M. K. spowodował obrażenia ciała określone w art. 157

§ 1 kk i jednocześnie bezpośrednio naraził pokrzywdzonego na ciężkie uszkodzenie ciała. Tym samym jednym swoim zachowaniem wyczerpał jednocześnie znamiona występków z art. 157 § 1 kk i występków z art. 160 § 1 kk. Stąd też jego zachowanie, zgodnie z dyspozycją art. 11 § 2 kk podlega kumulatywnej kwalifikacji z obu tych przepisów ustawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 kwietnia 2021 r., II AKA 62/21).

Brak jest tym samym podstaw do uznania, że oskarżony swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzał do spowodowania u pokrzywdzonego ciężkiego uszkodzenia ciała, o jakim mowa w art. 156 kk.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony		Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K.	I – II	I – II	<p>Kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk (w brzmieniu ustawy Kodeks karny obowiązującym na dzień 04 kwietnia 2021 r. jako ustawy względniejszej) i art. 11 § 3 kk, z mocy art. 157 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt I wyroku).</p> <p>Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jako znaczny, Sąd miał na względzie zarówno rodzaj</p>

naruszonego
przestępstwem dobra,
jakim jest cudze
zdrowie, okoliczności i
sposób popełnienia czynu,
rozmiar wyrządzonej
szkody oraz postać
zamiaru.

Oskarżony działał
właściwie bez żadnego
poważnego powodu, z
błahej przyczyny w
stosunku do osoby,
z gościnności której
korzystał. W chwili
czynu znajdował się
pod wpływem alkoholu.
Oskarżony zadał
zaskoczonemu, nie
broniącemu się,
siedzącemu na krześle
pokrzywdzonemu silny
cios ceownikiem w
głowę, a następnie gdy
ten już leżał okładał
go ze zdecydowanie
mniejszą siłą krzesłem.
Pokrzywdzony pozostawał
bierny, nie zadał
oskarżonemu ani jednego
uderzenia, próbował
jedynie się zasłaniać z
mniejszym lub większym
skutkiem. Niewątpliwie w
procesie wymiaru kary
okolicznością obciążającą
w przypadku oskarżonego
jest wielokrotna uprzednia
karalność, w tym za
przestępstwa przeciwko
życiu i zdrowiu, a także
kolejne skazanie w sprawie
Sądu Rejonowego w
Lidzbarku Warmińskim o
sygn. akt: II K 79/22, stąd
też twierdzenia sprawcy
o jego diametralnej

przemianie, nie do końca zasługują na podzielenie.

Ferując karę Sąd nie dopatrył się szczególnych okoliczności łagodzących.

Z tych też względów za karę adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez niego przestępstwa Sąd uznał karę 2 lat pozbawienia wolności. Kara ta powinna być wystarczająco dolegliwa, aby oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania i zostały spełnione wobec niego funkcje poprawcze i wychowawcze. Kara ta powinna też przyczynić się do właściwego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stosownie do brzmienia art. 47 § 1 kk w zw. z art. 48 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego - z uwagi na brak roszczeń finansowych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (k - 194v) - nawiązkę na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000,00 zł. mając na uwadze kompensacyjnopenalny charakter świadczenia (pkt II wyroku)

<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
<p>Oskarżony</p>		<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>M. K.</p>		<p>III - IV</p>	<p>Stosownie do brzmienia art. 230 § 2 kpk Sąd nakazał zwrot W. M. (1) dowodów rzeczowych zapisanych pod numerem 21/22 księgi przechowywanych przedmiotów pod nr 1 – 3 (pkt III wyroku).</p> <p>W myśl art. 44 § 5 kk Sąd nakazał zwrot W. M. (1) dowodów rzeczowych zapisanych pod numerem 21/22 księgi przechowywanych przedmiotów pod nr 4 - 5 tj. narzędzi służących do popełnienia przestępstwa stanowiących własność pokrzywdzonego (pkt IV wyroku).</p>
<p>6. <i>inne zagadnienia</i></p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. KOsztly procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku		
pkt V	O kosztach sądowych Sąd orzekł w myśl art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych obciążając nimi w całości oskarżonego.	
7. Podpis		